

UZASADNIENIE

W dniu 27 stycznia 2018r. oskarżony K. C., wraz z inną ustaloną osobą pojawił się w sklepie Delikatesy Centrum w S.. W tym czasie towarzyszący im trzeci mężczyzna siedział w zaparkowanym tuż przed drzwiami sklepu samochodzie osobowym marki A. (...) z włączonym silnikiem. Oskarżony od pretekstem dokonywania zakupów załadował do koszyka podręcznego artykuły spożywcze i przemysłowe w postaci dwóch patelni, sześciu bombonierek, zestawu sztućców, kawy rozpuszczalnej, napoju spirytusowego, kielbasy i sera żółtego. Następnie nie płacąc za towar wartości 813,99 złotych, dokonał jego zaboru na szkodę P.H.U. s.c. Delikatesy Centrum w S., szybkim krokiem opuszczając teren sklepu i w biegu wsiadając do stojącego przez sklepem auta, odjeżdżając spod niego.

Stan faktyczny sprawy oparty został o: zeznania K. Z. (k.1-2, 109), D. K. (k.52, 109-110), K. W. (1) (k.62, 110), protokołu likwidacji (k.5), dokumentacji fotograficznej (k.6-10, 16-18), nagrania z monitoringu (k.13),

Oskarżony K. C. (wyjaśnienia k.59-60) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Potwierdził, że kojarzy osoby M. W. oraz P. C.. Jednak w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia on zajmował się synem. Stwierdził, że nigdy z w/w nie był w S. i nawet nie wie gdzie ta miejscowość się znajduje. Sąd nie uwzględnił wyjaśnień oskarżonego jako miarodajnych. Stanowią one w obliczu dokumentacji w postaci nagrania i dokumentacji fotograficznej, naiwne zaprzeczanie oczywistemu faktowi, iż to on dokonał kradzieży w w/w sklepie.

Świadkowie K. Z., D. K. oraz K. W. (1) w szczególności zeznali na okoliczność kradzieży dokonanej przez oskarżonego C.. Wszyscy na zdjęciach okazanych im w toku rozprawy jednoznacznie rozpoznali oskarżonego jako sprawcę kradzieży. Dodatkowo świadek K. W. przyznał, że zwrócił szczególną uwagę na oskarżonego, ponieważ pomimo tego, że na dworze było zimno to wszedł on do sklepu w koszulce w krótkim rękawie. Zaznaczył, iż oskarżony wraz z drugim mężczyzną zachowywali się jakby robili zakupy razem, nie rozglądali się za kamerami, zachowywali się swobodnie. Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich w/w świadków, jako konsekwentnym i wzajemnie się uzupełniającym.

Przechodząc do merytorycznych rozważań wskazać należy, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdził, iż oskarżony dopuścił się tego, że w dniu 27 stycznia 2018r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami z terenu sklepu P.H.U. s.c. Delikatesy Centrum w S. zabrał w celu przywłaszczenia artykuły spożywcze i przemysłowe wartości 813,99 zł. na szkodę w/w.

Zgodnie z art. 278 § 1 kk karze podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą.

Niewątpliwie oskarżony dokonał zaboru produktów, które są rzeczami ruchomymi. Należały one do P.H.U. s.c. Delikatesy Centrum w S., a więc dla oskarżonego były rzeczami cudzymi.

Dla Sądu oczywiste jest też to, że oskarżony dokonał zaboru w celu przywłaszczenia tychże rzeczy. Wyniósł je bowiem z terenu sklepu bez zapłaty za nie, a więc postąpił jak właściciel, a jednocześnie wyjął je spod władztwa pokrzywdzonego.

Fakt, że działał on wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wynika z przebiegu zdarzenia wskazanego przez świadków zdarzenia.

Przestępstwo kradzieży zagrożone jest karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności.

Sąd, kierując się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k., uznał że kara 4 miesięcy pozbawienia wolności, będzie karą adekwatną za popełniony czyn, biorąc pod uwagę społeczną szkodliwość popełnionego czynu, cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu jest znaczny, świadczy o tym przemyślany zamiar sprawcy, na który wskazują okoliczności jego działania, w tym oczekiwanie w samochodzie z włączonym silnikiem trzeciego sprawcy w celu szybkiej ewakuacji z miejsca zdarzenia, nagminność tego rodzaju przestępstw, spowodowanie

swoim działaniem wymiernych strat materialnych pokrzywdzonemu. Stopień winy oskarżonego jest duży. Żadna okoliczność nie umniejsza winy K. C..

Wysokość wymierzonej kary pozwala na warunkowe zawieszenie jej wykonania. Aby jednak taką decyzję Sąd mógł podjąć, musiał zostać spełniony podstawowy warunek z art. 69§ 1 kk, a więc, że będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary wobec oskarżonego, a w szczególności zapobiegnie jego powrotowi do przestępstwa. Nadto oskarżony był już skazany na karę pozbawienia wolności. Tego warunku nie udało się spełnić wobec niego.

Zdaniem Sądu wcześniejszy sposób życia oskarżonego, motywacja i sposób działania w tym wypadku absolutnie nie wskazują, że można mieć nadzieję, że w przyszłości nie popełni on przestępstwa. Oskarżony ma jedynie podstawowe wykształcenie, przed osadzeniem nie miał stałej pracy, a jego sposób życia można określić jako nieustabilizowany. Można zatem uznać, że jego osobowość ulega degradacji, a jego życiu brak ważniejszych celów, do których osiągnięcia by dążył. Poprzednio wymierzane wolnościowe kary nie dały żadnego rezultatu. Nadal popełniał on przestępstwa i to nie mniejszej wagi niż poprzednio. Świadczy to o jego demoralizacji i nieliczeniu się z prawem. Łamie je on bez większego namysłu, z niskich pobudek i nie wyraża żadnej skruchy ani woli poprawy. W tej sytuacji nie sposób uznać, że istnieją podstawy, żeby przypuszczać, że w przyszłości nie popełni on ponownie przestępstwa. Stąd brak było podstaw wymierzenia mu kary o charakterze wolnościowym.

W związku z tym, że oskarżony korzystał z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu, a koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa (art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 roku Dz.U.2017.2368 t.j. z dnia 2017.12.19), Sąd zasądził na rzecz obrońcy kwotę 516,60 zł tytułem wynagrodzenia adwokackiego, której wysokość wynika z § 17 ust. 2 pkt. 3 w zw. z § 20 i w zw. z § 4 ust. 3 – rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714 z dnia 2016.10.18.)

Biorąc pod uwagę sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego, który przebywa w Zakładzie Karnym, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolniono oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów procesu, wydatkami poniesionymi w sprawie obciążając Skarb Państwa.

z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć obrońcy oskarżonego